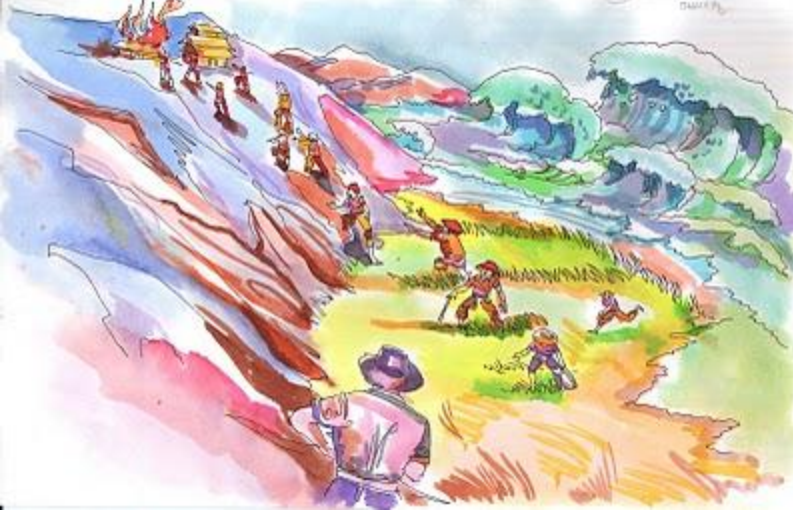

ડોસાએ ગામ બચાવ્યું

જાપાન દેશની આ વાત છે.

દરિયા કિનારે એક નાનો ડુંગર હતો. ડુંગર પર ખેડૂતોનું એક ગામ હતું. દરિયાની બીજી બાજુ તળેટીમાં એમનાં ખેતર હતાં. સવારે વહેલા ઊઠી લોકો ડુંગર ઊતરી ખેતરના કામે મંડી જતા. ને સાંજ પડયે પાછા ઘેર આવતાં. નાનાંમોટાં સૌ કામ પર જાય. માંદુ હોય તે જ ઘેર રહે.

એક દિવસ બધાં કામે ગયાં હતાં. એક ડોસાને બે ત્રણ દિવસથી તાવ આવતો હતો. એક દહાડો તો એ તાવવાળો પણ ગયો. પણ બીજે દિવસે તાવ બહુ જોરમાં આવ્યો. બધાં એને સમજાવવા મંડ્યાં કે તાવમાં કામ કરવું સારું નહીં. પણ ડોસાને તો કામ વિના ચેન પડે નહિં. એ કદી માંદો પડતો નહીં. માંદા પડવાની એને શરમ આવતી હતી. ન છૂટકે એને ઘેર રહેવું પડ્યું.

ડોસો ખાટલામાં પડ્યો હતો. ત્યાં એની નજર એકાએક દરિયા ઉપર પડી જુએ છે તો એક મોટું મોજું કિનારા તરફ ધસી આવે છે. આ જાતનાં મોજાંનો ડોસાને અનુભવ હતો. દરિયો ગાંડો બનવાની આ રીતે શરૂઆત થતી. અડધાપોણાં કલાકમાં તો આવાં અનેક ખેતરો, પશુઓ તેમ જ માણસોને ડુબાડી દે. એટલે લોકો ડુંગર પર ગામ બાંધીને રહેતા. પણ ખેતી તો નીચે તળેટીમાં જ કરવી પડે ને!

દરિયામાં આવાં તોફાન આવે ત્યાંતરે ડુંગરની બીજી બાજુના ખેતરમાં કામ કરતા લોકો ઘણી વખત ડૂબી જતા. આથી આવું મોજું જોતા ડોસો ધુજી ઉઠ્યો. એનામાં જોર ન હતું. નીચે દોડી જઇ લોકોને ખબર આપવા જેટલો વખત ન હતો. બૂમ પડે તો સંભળાય તેમ ન હતું. હવે શું થાય? અડધા કલાકમાં તો મોજાં ડુંગરને ઘેરી વળશે ગામના બધા તણાઇ જશે એ સૌને કેમ બચાવવાં ?

વિચાર કરવા જેટલો પણ વખત ન હતો. ડોસાએ ઘરમાંથી ઘાસતેલનો ડબો ખેંચી કાઢ્યો. પોતાના ઘર પર ઘાસતેલ છાંટી એણે દીવાસળી ચાંપી જોતજોતામાં ઘર સળગી ઉઠ્યું. પવન જોરથી વાતો

હતો, એટલે આગના ભડકા ચારે બાજુએ ફેલાવા માંડયા. તળેટીમાં બૂમાબૂમ થઈ ગઈ. આગ! આગ!
એવા પડઘા ડુંગરની ખીણમાં ગાજી ઉઠયા. સૌ પોતપોતાના કામ પડતાં મૂકી, મૂઠીવાળી આગ
બુઝાવવા દોડયાં. બધા લોકો ડુંગર પર પહોંચ્યાંક ન પહોંચ્યાં ત્યાં તો ધુધવાટા કરતું એક
જબરદસ્ત મોજું ડુંગર નીચે અફળાયું. તળેટીનાં બધાં ખેતર ડૂબી ગયાં.
ગામનું એક પણ માણસ એ તોફાનમાં તણાઈ ન ગયું. સૌ કોઈ બચી ગયાં. ડોસાનું ઘર તો બળીને
ખાખ થઈ ગયું, પણ ગામ આખું બચી ગયું. ડોસાના આનંદનો પર ન રહ્યો!